

राजा । प्रिये । पश्य ।

उदयोर्वभित एव तद्वदनापहतकातिसर्वस्वः ।

फूत्कर्तुमिवोर्ध्वकरः स्थितः पुरस्तान्निशानाथः ॥

ननु प्रिये दर्शितमनेनोद्भक्ता जडत्वम् । कुतः ।

8 किं पद्मस्य रुचिं न कृत्ति नयनानन्दं विधत्ते न किं
वृद्धिं वा कषकेतनस्य कुरुते नालोकमात्रेण किम् ।
वक्त्रेन्दौ तव सत्ययं यदपरः शीतांशुरभ्युद्गतो
दर्पः स्यादमृतेन चेदिह तदप्यस्त्येव बिम्बाधरे ॥

वासवदत्ता । सरोषमवगुण्ठनमपनीय । अञ्जउत्त । किं अहं सच्चं जेव्व साम्भरिम्मा ।
10 तुमं उण्ण साम्भरिम्माणुरत्तहिम्भो सव्वं जेव्व साम्भरिम्भाम्भं पेक्खसि ।

राजा । सवैलह्यमपवार्य । कथं । देवी वासवदत्ता । वयस्य । किमेतत् ।

विदूषकः । सविषादम् । भो वयस्स । अम्हाणं जीविदसंसम्भो ज्ञादो एसो ।

राजा । उपविश्याञ्जलिं बद्ध्वा । प्रिये वासवदत्ते । प्रसीद प्रसीद ।

वासवदत्ता । अश्रूणि विधारयन्ती । अञ्जउत्त । मा एव्वं भण । अण्णगदक्खु एदे अक्खरा ।

15 विदूषकः । आत्मगतम् । किं दाणिं एत्थ करिस्सं । भोडु एव्वं दाव । प्रकाशम् । भो-
दि । म्हाणुभावक्खु तुमं । ता खमीअडु दाव एक्को अवरद्धो पिअवअस्सस्स ।

वासवदत्ता । अञ्जवसत्तम् । णं पढमसंगमे विग्घं करन्तीए मएज्जेव्व एदस्स अवरद्धं ।

राजा । एवं प्रत्यक्षदृष्टव्यलीकः किं विज्ञापयामि ।

आताम्रतामपनयामि विलस एव

20 लान्ताकृतां चरणयोस्तव देवि मूर्ध्ना ।

कोपोपरागजनितां तु मुखेन्दुबिम्बे

कर्तुं क्षमो यदि परं करुणा मयि स्यात् ।

इति पादयोः पतति ।

वासवदत्ता । हस्तेन वारयन्ती । अञ्जउत्त । उट्टेहि उट्टेहि । णिल्लज्जोक्खु सो जणो

25 जो अञ्जउत्तस्य एव्वं हिम्भं ज्ञाणिम्भ पुणो वि कुप्पदि । ता वीसत्थं चिट्ठु अञ्जउत्तो ।

अहं गमिस्सं । इति गत्तुमिच्छति ।

काञ्चनमाला । भट्टिणि । करेहि से पसादं । एव्वं चरणपडिदं म्हाणाम्भं उज्जिअ गदाए

देवीए अवस्सं पच्छादावेण होदव्वं ।

वासवदत्ता । अवेहि अपण्डे । को एत्थ पसादस्स कालो ।

30 इति निष्क्रान्ते ।

राजा । देवि । प्रसीद । प्रसीद ।

विदूषकः । भो । उट्टेहि । गदा देवी । ता कीस एत्थ अण्णरुदिदं करेसि ।

राजा । मुखमुत्तानीकृत्य । कथम् । प्रसादमकृत्वैव गता देवी ।